

AJUNTAMENT DE
SANT QUIRZE DEL VALLÈS

TAULÓ D'ANUNCIS

De: 16.07.1996

a: 24.07.1996

B.O.E. :

B.O.P. :

D.O.G. :

**PUBLICAT SENSE RECLAMACIONS
CERTIFICO, EL SECRETARI**

**SESSIÓ EXTRAORDINÀRIA I URGENT DEL PLE DE L'AJUNTAMENT
TINGUDA EL DIA 12 DE DESEMBRE DE 1995**

ASSISTENTS:

President:	Sebastià Ruiz i Garcia	CiU
	José Manuel Parra i Campos	IC-EV
	Francesc Contreras i Hernández	CiU
	Josep Manuel Brañas i Espiñeira	CiU
	Carme García i Suárez	IC-EV
	Valentí Vidal i Morera	CiU
	Noemí Pascual i Campistó	CiU
	Josep M. Brunet i Mauri	PSC-PSOE
	Antonio Lacasta i Núñez-Polo	PSC-PSOE
	Manel Sabés i Xamaní	PSC-PSOE
	Montserrat Muniente i Bastarós	PSC-PSOE
	Josep Romeu i Pibernat	PP
	Josep Coll i Aceña	ERC

A la sala de sessions de la Casa de la Vila, quan són les 00.30 hores del dia 12 de desembre de 1995, sota la presidència de l'alcalde, assistit per la secretària M. Isabel Grasa i Suárez, concorren els regidors que en l'encapçalament es consignen.

L'alcalde obre la sessió.

El Sr. Brañas justifica la urgència d'aquesta convocatòria per raó dels terminis als quals es troben subjectes les obligacions pressupostàries i també per la necessitat d'efectuar els pagaments als creditors i per dur a efecte les inversions previstes per a aquest exercici, dintre del breu espai de temps que queda per al seu tancament i que fan referència a necessitats importants per a la població, com per exemple determinades obres en les escoles públiques.

Recorda el que va dir en el ple de l'aprovació inicial del Pressupost, en relació amb la urgència de pagar els deutes reconeguts, alguns dels quals es remunten a l'any 1991 i opina que això, per si mateix, ja en justifica la urgència.

El Sr. Brañas continua dient que, segons el que disposa la Llei, si no hi hagués hagut al·legacions, el Pressupost hauria quedat aprovat definitivament en el termini fixat, però el dissabte anterior es van presentar per part del Grup Municipal Socialista més al·legacions de les quals no es tenia notícia i, un cop els serveis tècnics han pogut estudiar-les i contestar-les, l'equip de govern ha decidit no demorar la realització d'una sessió del Ple per tractar aquesta qüestió de l'aprovació del Pressupost.

El Sr. Coll anuncia el seu vot en contra de la urgència de la convocatòria per estimar que l'actitud de l'equip de govern és despòtica, antidemocràtica i esperpèntica tant per l'hora com per la manera de convocar la sessió.

Estima que l'equip de govern es troba, des d'avui, deslegitimant totalment per parlar de tot el que fa referència a transparència i democràcia institucional.

Amb referència a les al·legacions presentades pel Grup Socialista, no creu que hi hagi hagut temps per estudiar-les degudament i presentar-les a debat a aquestes hores de la matinada.

Després diu haver de recordar al Sr. Parra les situacions viscudes en l'anterior legislatura com la seva ubicació en les escales de la Casa de la Vila, en actitud assembleària -com corresponia en aquell moment-, posant en evidència tot el que significava el ferranisme en aquest poble com també la manera d'actuar del Sr. Ferran. Actualment, diu dirigint-se al Sr. Parra, tant vostè com els seus companys de l'equip de govern es troben totalment deslegitimats per tornar a apel·lar a l'actitud democràtica en la vida política municipal de Sant Quirze del Vallès.

El Sr. Romeu ofereix el seu vot a favor de la urgència, però anuncia que no ho farà en l'aprovació del Pressupost. Es manté en la posició anterior respecte a la necessitat de donar suport a les accions necessàries per pagar als proveïdors que van contribuir a mantenir la marxa de l'Ajuntament.

El Sr. Parra ofereix el seu vot a favor de facilitar la governabilitat. Quant a les al·lusions de què ha estat objecte per part del Sr. Coll, diu no desitjar entrar a fons a contestar-li. Només li prega que mesuri les seves paraules i consideri que el suport a la urgència d'aquesta sessió es fonamenta en una actitud plenament democràtica: la de no entorpir l'acció de govern, i permetre així que es portin a terme obres en les escoles per valor de 20 milions de pessetes i una sèrie d'actuacions que el

poble necessita i que s'han d'acabar abans del dia 31 de desembre necessàriament. Aquesta voluntat constructiva és la que ens porta a ser aquí en aquests moments.

El Sr. Sabés es dirigeix a l'equip de govern per dir que estan convertint l'Ajuntament en el seu territori, a l'estil de l'Oest de les pel·lícules, i que no s'explica com al Sr. Parra no li cau la cara de vergonya davant d'aquest espectacle, des del punt de vista polític. També li resulta inexplicable que, fa quatre dies, el Sr. Ruiz digués que vol ser l'alcalde de tothom i que avui no es tingui la més mínima mostra de cortesia, de cara a l'oposició, no només per l'hora, que això ja és un insult per si mateix, sinó perquè, després de rebre unes al·legacions que han suposat un treball important, no han tingut ni la gentilesa de convocar una reunió de la Comissió Informativa per urgència, per discutir les raons per les quals no accepten aquestes al·legacions i després, amb la urgència que volguessin, convocar la sessió del Ple en un horari normal.

Acaba dient al Sr. Brañas que es reconsideri la decisió i es convoqui una altra vegada aquest ple encara que només sigui per no donar la sensació d'un retorn al passat i per no cremar la il·lusió que pugui quedar als ciutadans.

El Sr. Brañas recorda a l'oposició que, en el moment de presentar aquest Pressupost per a la seva aprovació inicial, es va atendre el suggeriment de l'oposició i es va retardar uns dies, que després han estat vitals per al bon funcionament de l'administració i per al compliment de les obligacions al seu temps.

Ara estariem en una situació semblant, diu, perquè, admetent que han disposat de poc temps per formular les al·legacions, podrien -encara que no hi hagi obligació de fer-ho- haver comunicat la seva posició i hi hauria hagut la possibilitat de comentar-les. Però en aquest cas, s'ha repetit la mateixa actitud que amb la presentació del Pressupost: encara que se'ls va oferir la total disposició per aclarir qualsevol punt, no van fer ús d'aquest oferiment i només van acudir a les reunions convocades amb caràcter preceptiu.

No obstant això, les referències que es fan a l'auditoria i a la Sindicatura es centren en l'incompliment de terminis i precisament, el Sr. Brañas assegura, s'està tractant de no incórrer en els mateixos errors.

Diu lamentar que aquest ple s'hagi de fer a aquestes hores, cosa que a ningú no resulta agradable, però les al·legacions es van presentar el dissabte anterior, sense haver-ne tingut abans coneixement i no hi ha hagut altre remei.

D'altra banda, afegeix, les al·legacions han estat contestades tècnicament pels funcionaris, que han realitzar un notable esforç, i ara només es donarà la resposta política.

El Sr. Sabés puntualitza que no dubta del bon fer dels funcionaris, i agraeix el seu esforç. Però insisteix a sol·licitar l'ajornament d'aquesta sessió, a la qual assistirà gustosament, i diu finalment que s'està cometent una cacicada política.

Es passa a votació, i el Ple de l'Ajuntament aprova la urgència per majoria absoluta, amb el resultat següent:

Vots en contra: cinc

Vots a favor: vuit

En aquest moment, quan són les 00.45 hores, abandonen la sala de plens els membres del Grup Municipal Socialista, Srs. Brunet, Lacasta i Sabés i la Sra. Muniente, com també el Sr. Coll, d'ERC, i no tornant a integrar-se en aquest ple en el transcurs de la sessió.

A continuació el Sr. Brañas pren la paraula i diu que l'actitud dels grups municipals del PSC-PSOE i d'ERC constitueix l'acte més estrany que ell ha vist mai en qualsevol qüestió i que probablement estava previst, a l'igual que presentar les al·legacions el dissabte mateix.

Les al·legacions consten de moltes pàgines i, la majoria fan referència estrictament a criteris, punts de vista, valoracions i suggeriments que no val la pena llegir ara. D'acord amb l'obligació legal, passa a llegir la proposta d'acord on estan les motivacions de desestimació d'algunes de les al·legacions presentades i també l'estimació d'aquelles que s'ha considerat oportú tenir en compte:

"Atès que el Ple de l'Ajuntament, en la sessió del dia 16 de novembre de 1995, va aprovar provisionalment el Pressupost de l'Ajuntament per a l'exercici de 1995;

Atès que la seva elaboració i aprovació s'ha fet segons el que estableixen els articles 143 i següents de la Llei 39/88, de 28 de desembre;

Atès que, de conformitat amb el que estableix l'article 150 de la Llei 39/88, el Pressupost aprovat inicialment ha estat exposat al públic per anunci publicat el BOP núm. 278, de 21 de novembre de 1995, havent finalitzat el termini d'exposició el dia 11 de desembre de 1995;

Atès que contra dita aprovació inicial s'han formulat diverses reclamacions,

Aquesta Alcaldia Presidència proposa al Ple de l'Ajuntament l'adopció de l'acord següent:

1) Estimar la reclamació núm. 3 presentada contra l'aprovació provisional del Pressupost per a l'exercici de 1995 pel Sr. Josep M Brunet i Mauri, en representació del Grup Municipal Socialista PSC-PSOE, i introduir les modificacions al Pressupost general per a 1995 següents:

Estat d'ingressos: reduir la previsió inicial de la partida d'ingressos 931.00 "Préstec per cobrir el romanent negatiu de Tresoreria", que tenia 155.000.000 pessetes i passa a tenir 142.771.067 pessetes.

Estat de despeses: reduir la consignació inicial de les partides següents:

930.121.221-15.00 Reconeixement de crèdit de l'exercici anterior, que tenia 153.685.233 pessetes i passa a tenir 143.451.897 pessetes.

520.434.227.09.00 Contracte de conservació de l'enllumenat públic, que tenia 12.100.000 pessetes i passa a tenir 10.104.403 pessetes.

2) Desestimar les reclamacions següents presentades contra l'aprovació provisional del Pressupost per a l'exercici de 1995 pel Sr. Josep M. Brunet i Mauri, en representació del Grup Municipal Socialista PSC-PSOE, pels motius següents:

Reclamació núm. 1: Que el superàvit inicial del Pressupost per a l'exercici de 1995 és igual al romanent negatiu de Tresoreria per despeses generals de la liquidació del Pressupost de 1993, tal com estableix l'article 174.3 de la Llei 39/88, de 28 de desembre, reguladora de les hisendes locals. No es recullen els 417 milions de pessetes que assenyalava la Sindicatura de Comptes pels motius següents:

1.- L'informe emès per la Sindicatura de Comptes és preliminar, ja que s'hi podien presentar al·legacions, i, com que no ha estat aprovat per la Comissió de Govern de la pròpia Sindicatura, encara no ha esdevingut definitiu.

2.- A l'exercici de 1994, ja es van realitzar operacions per reduir l'esmentat dèficit, que els serveis econòmics d'aquest Ajuntament havien valorat en

357 milions de pessetes aproximadament, per la qual cosa una part d'aquest dèficit ja va ser escomesa en l'esmentat exercici.

Reclamació núm. 2: En una situació normal comportaria que la liquidació de l'exercici de 1993 s'hauria aprovat durant l'any 1994, i és en aquest exercici que s'hauria d'haver reduït la despesa, tal com estableix l'article 174.1 de la Llei 39/88. Ja que això no es va dur a terme, és d'obligat compliment el previst a l'article 174.3 de l'esmentada Llei, en el Pressupost de 1995; i és el que s'ha fet en aprovar-se el Pressupost amb un superàvit inicial no inferior al romanent negatiu de Tresoreria per a despeses generals de la liquidació de 1993.

Reclamació núm. 4: L'article 54.3 de la Llei 39/88 estableix que perquè la càrrega financera anual no excedeixi del 25% s'ha de tenir en compte la suma de les operacions vigents concertades (112,2 milions) més les operacions que es preveuen realitzar (53,6 milions), xifra que donaria el 25% de càrrega financera.

Reclamació núm. 5: Que la previsió d'ingressos de 50 milions per concessions administratives, no reflecteix únicament la possibilitat d'atorgar una concessió per a la instal·lació d'una benzinera en terrenys públics, sinó també de cobrar totes les concessions existents i les que haurien d'existir.

Reclamació núm. 6: Que l'article 149 de la Llei 39/88, que és el que estableix la documentació que ha d'incorporar-se a l'expedient del pressupost, no especifica en cap dels seus apartats que hagi d'aportar-se cap pla de viabilitat.

Que el reclamant esmenta l'article 147 de la Llei 39/88 i que aquest article diu clarament que el pla d'inversions s'haurà de complementar amb el programa financer de les esmentades inversions. No es pot pretendre que la Llei digui el que no diu. Si bé es pot comprendre que el recurrent es vol referir a la possibilitat que té l'Ajuntament d'aprovar un pla financer segons estableix la Llei 22/93, aquesta Llei n'estableix la possibilitat pero no obligació.

Reclamació núm. 7: Que el superàvit inicial es dedica a cobrir el romanent negatiu de Tresoreria per despeses generals d'exercicis anteriors, tal com estableix l'article 174.3 de la Llei 39/88, i amb la resta de recursos generals es cobreix el reconeixement extrajudicial de crèdits anteriors a l'1 de gener de 1995.

Que el crèdit a sol·licitar és de 142,7 milions en lloc de la totalitat de romanent negatiu de Tresoreria per dues raons:

1.- Amb els recursos generals es poden cobrir 59,5 milions.

2.- Si es sol·licités un crèdit per import major, i atès que s'ha de cancel·lar en 4 anys, l'anualitat a satisfer faria que es superés el límit del 25% per la càrrega financera.

Reclamació núm. 8: El fet que en el reconeixement de deute s'incorporin obligacions pendents de reconèixer corresponents a l'exercici de 1994, encara que la liquidació de 1994 no estigui aprovada, és molt clar:

Existeixen factures de 1994 pendents d'aprovar per l'òrgan competent, ja sigui perquè van arribar a aquest Ajuntament durant 1995, ja sigui perquè no existia consignació pressupostària per atendre-les i, per tant, si l'acord d'aprovació de les esmentades factures és de 1995, és obligació imputar-les a aquest exercici.

Reclamació núm. 9: Que el fet que existia una sola partida en el Pressupost no significava que totes les despeses d'exercicis anteriors s'imputin a l'esmentada partida, perquè, com ja es va explicar, aquesta partida té el caràcter de "a distribuir" i per aquest motiu el dia 4.12.1995 el Ple de l'Ajuntament va aprovar una modificació de crèdits (que no tindrà validesa sense l'aprovació definitiva del Pressupost de 1995), per complir la legalitat.

Reclamació núm. 10: Que per a l'aprovació del Pressupost de 1995, que s'hauria d'haver aprovat abans del 31 de desembre del 1994, tal com estableix l'article 150.2 de la Llei 39/88, s'hauria d'haver adjuntat a l'expedient la liquidació del Pressupost de 1993 i un avanç de la liquidació de 1994.

Que, com el recurrent sap, la liquidació de 1993 es va aprovar el dia 16 de juny de 1995 i s'està treballant en la de 1994, i no s'està encara en disposició de presentar-ne un avanç, com tampoc es va poder presentar l'avanç de 1993 quan es va aprovar el Pressupost de 1994.

Reclamació núm. 11: De la reclamació anterior es dedueix que la liquidació que s'hauria d'adjuntar és la de l'exercici de 1993 i no la de 1994, tractant-se d'un error material com ja es va indicar en el ple d'aprovació inicial, d'indicar 1994 per 1993, error que ha estat esmenat.

3) Aprovar definitivament el Pressupost general per a 1995, amb les modificacions corresponents a la reclamació estimada.

4) Publicar l'aprovació definitiva del Pressupost general per a 1995 al *Butlletí Oficial de la Província* d'acord amb el previst a l'article 150.3 de la Llei 39/88, de 28 de desembre.

5) Enviar una còpia del Pressupost general per a 1995 definitivament aprovat a l'Administració de l'Estat i a la Generalitat de Catalunya.

6) Comunicar a l'interessat o als seus representants aquest acord, amb indicació dels terminis i recursos que puguin interposar-se."

El Sr. Brañas explica la proposta en els termes següents:

En el punt primer, es proposa l'estimació d'una de les reclamacions presentades pel Grup Municipal Socialista, per la qual cosa lamenta la seva absència en aquest moment i suposa que hauran cregut que s'havien desestimat globalment. Com a conseqüència de tal estimació, es produeix una modificació en la partida del "Prèstec per cobrir el romanent negatiu de Tresoreria", que passa de 155 milions a 142.771.067 milions, amb la qual cosa ja no es supera el límit del 25 per cent. D'altra banda, en haver-se efectuat una depuració de factures pendents, la nova quantitat resulta suficient i, és probable que s'aconsegueixi reduir-la encara més.

De les reclamacions restants del PSC-PSOE, unes fan referència a articles de la Llei que són interpretats incorrectament pels al·legants, o que no tenen el contingut que els atribueixen, i la resta es basen en un informe que no existeix oficialment, i que és el de la Sindicatura de Comptes. Per tant el que hem d'acatar obligatòriament és el resultat de la pròpia comptabilitat pressupostària.

En la primera al·legació, es diu que no es recullen els 417 milions de pessetes que assenyalava la Sindicatura, i això és cert ja que l'informe de la Sindicatura no és definitiu encara, sinó que es troba en fase d'al·legacions i, per tant, podria ser modificat. Per això es recullen les xifres resultants de les operacions comptables efectuades per l'Ajuntament.

En l'al·legació segona s'afirma que no s'ha efectuat la reducció de despeses assenyalada en la Llei d'hisendes locals, i això és conseqüència de no haver-se efectuat la liquidació de l'any 1993 fins a finals de l'exercici de 1995. Però la Llei proposa altres opcions que són les posades en pràctica en aquest Pressupost.

En l'al·legació número 3, s'afirma que en el Pressupost es supera el 25 per cent en la càrrega financera i, pel càlcul, utilitzen els al·legants dades de l'informe de l'auditoria combinats amb els de l'Ajuntament i amb els de l'informe de la Sindicatura de Comptes. Aquesta al·legació ha estat estimada simplement per qüestions de xifres.

L'al·legació quarta fa referència també a la càrrega financera i s'hi diu que no s'ha justificat la càrrega financera presentada i es reconeix que no supera el 25%, sinó que es troba en el 16,9%, una vegada aprovat el refinançament.

La reclamació cinquena, al·lusiva a la infracció del principi d'equilibri pressupostari, no té fonament, ja que l'equilibri s'aconsegueix mitjançant ingressos per concessions no tan sols de benzineres sinó d'altres concessions existents i de les que possiblement existiran.

L'al·legació sisena es fonamenta en la manca d'un pla de viabilitat, document que no és exigít per les disposicions vigents.

En la número set s'al·lega que no es dedica tot el superàvit a cancel·lar el deute anterior, sinó només una part, i que això produeix als al·legants la impressió, -el Sr. Brañas remarca i repeteix la paraula "impressió- de no trobar-se davant un pressupost real d'acord amb els objectius assenyalats per l'equip de govern. Una al·legació que es basa en impressions mereix una resposta del mateix calibre.

En l'al·legació vuitena es censura la falta de justificació del fet de cancel·lar el deute anterior i la resposta és clara: es tracta de deutes tan antics (dels anys 1991, 1992 i 1993) que no cal cap justificació.

L'al·legació número nou fa referència a la possibilitat d'adopció de decisions que poguessin ser perjudicials per als interessos públics, i el ponent fa constar que l'equip de govern no està disposat a permetre tal cosa ni a renunciar a les accions que li corresponguin: precisament s'està tractant d'investigar per, una vegada obtinguda la informació suficient, arribar als tribunals, que és on s'han de resoldre aquestes qüestions.

En l'al·legació número 10 s'exposa que en la documentació annexa a aquest pressupost no es trobava l'estat d'execució dels ingressos i el Sr. Brañas recorda als membres del Ple que la liquidació de l'any 1993 va ser aprovada l'any 1995, després de constituir-se l'actual corporació. I reconeix l'error material comès en la Memòria d'Alcaldia en fer referència a la liquidació de l'any 1994, quan volia dir la de l'any 1993.

I acaba sol·licitant el vot favorable dels presents.

El Sr. Romeu anuncia el seu vot en contra, com ho va fer en l'aprovació inicial.

AJUNTAMENT DE
SANT QUIRZE DEL VALLÈS

Es passa a votació, i el Ple de l'Ajuntament aprova la proposta per majoria absoluta amb el resultat següent:

Vots en contra: un

Vots a favor: set

I no havent-hi més assumptes de què tractar, s'aixeca la sessió quan són les 01.00 hores, de la qual cosa jo, la secretària, dono fe.